že tedy nárok žalobcův na zrušení smlouvy budoucně vzejde, bylo dovolání vyhověno částečně v tom směru, že žaloba byla zamítnuta pro tentokráte.

Z toho, co bylo uvedeno, plyne však dále, že dovolací důvod § 503 č. 2 c. ř. s. opodstatněn není, neboť je jisto, že žalobci proti žalovanému dosud žádný nárok nepřísluší. Věc byla tedy k rozhodnutí zralá a nebylo třeba řízení přerušovati a vyčkávati až podmínky nároku žalobcova nastanou. Věcí žalobcovou jest, aby sám nejprve si zjednal předpoklady nároku žalobního a potom teprve žalobu s udáním právního důvodu podal.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 21. ledna 1920, čj. Rv-I. 599/19-1. *R. z. s. Dr. J. Říha.*

Ustanovení § 519 č. 2 c. ř. s., podle něhož dopouští se rekurs do usnesení soudu odvolacího, jímž byla vyslovena zmatečnost rozsudku soudce prvního, platí jen tehdy, když usnesením soudu odvolacího nejen rozsudek soudu prvního prohlášen za zmatečný, ale i žaloba byla odmítnuta.

poněvadž v tomto případě dle prvního odstavce § 478 c. ř. s. nemá místa další jednání, a tudíž nelze užíti třetího odstavce § 519 c. ř. s. Nebyla-li však zrušením rozsudku a řízení pro zmatečnost sporná věc konečně vyřízena, nýbrž bylo nařízeno nové jednání, jest podle všeobecného pravidla § 519 č. 3 c. ř. s. rekurs proti usnesení soudu odvolacího připuštěn jen tehdy, když byla vyhrazena právní moc. To v případě tomto se nestalo, dovolací rekurs měl tudíž dle § 528 c. ř. s. jako nepřípustný býti odmítnut již soudem prvním, aneb alespoň soudem stolice druhé, a když tyto tak neučinily, vysloveno odmítnutí soudem dovolacím.

Rozh. ze dne 23. prosince 1919, čj. R-I. 491/19-1.*) *Schin.*

---

*) Pozn. red. Tímto rozhodnutím přejímá československý nejvyšší soud prostě a nekriticky názor zastávaný bývalým nejv. soudem rakouským, jenž jej zase čerpal z komentáře Neumanova. A přece byl by náš nejv. soud nalezl v české literatuře sneseny důvody proti tomuto mínění (Hora, Odvolání, str. 137 násl.), jež Ott nazývá důmyslnými, projevuje s nimi svůj souhlas. (Sbor. věd. pr. a st. roč. XVI. str. 90). Srov. také Ott, Soust. úvod III, 68 násl., Klein, Vorl. 274.